

DOSAR NR. 200/CA/2004

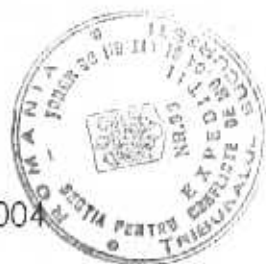
ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI – SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCA SI LITIGII DE MUNCA
SENTINTA CIVILA NR. 2125

SEDINTA DIN CAMERA DE CONSILIU DE LA: 24.05.2004

TRIBUNALUL COMPUS DIN:

PRESEDINTE: ALINA SUTU

GREFIER: GEORGETA ZANFIR

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii civile în contencios administrativ privind pe reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI IN ROMANIA – COMITETUL HELSINKI și pe pârâții MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE și BOTOS ILIE și pe chematul în garanție SERVICIUL ROMAN DE INFORMATII, având ca obiect Legea nr. 29/1990.

Dezbaterile pe fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică de la termenul de judecată din data de 10.05.2004, fiind consemnate în încheierea de ședință de la termenul de judecată de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv, pentru data de 17.05.2004 și pentru astăzi 24.05.2004, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 18.09.2003, reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (A.P.A.D.O.R. – C.H.) a chemat în judecată pârâții Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și pe Botoș Ilie, procuror general al Parchetului de pe lângă C.S.J., solicitând instanței să se constate că pârâții au încălcat art. 16 din Legea nr. 29/1990 întrucât nu au executat sentința civilă nr. 892/20.12.2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă - Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă în termen de cel mult 30 de zile de la rămânerea ei irevocabilă, să se dispună amendarea procurorului general Botoș Ilie cu suma zilnică prevăzută de art. 16 alin.2 raportat la art. 10 din Legea nr. 29/1990 începând cu data de 30.08.2003 – data numirii în funcție – și până la data executării hotărârii judecătorești, să se dispună obligarea pârâților, conform art. 16 alin.2 din Legea nr. 29/1990, la plata de daune pentru întârziere în cuantum de 1.000.000 lei/zi.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin sentința civilă nr. 892/20.12.2002, Tribunalul București – Secția a VIII-a a obligat Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție să comunice A.P.A.D.O.R. – C.H. toate informațiile solicitate prin scrisoarea nr. 303/26.08.2002.

Sentința a rămas irevocabilă prin respingerea ca nefondat a recursului prin decizia civilă nr. 291/17.04.2003 a Curții de Apel București – Secția de Contencios Administrativ.

Potrivit art. 16 alin.1 din Legea nr. 29/1990, autoritatea administrativă trebuie să execute obligația de a face (comunicarea informațiilor, stabilită de instanță în termenul prevăzut în cuprinsul hotărârii judecătorești, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 16 din Legea nr. 29/1990.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă C.S.J. a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția necompetenței materiale a instanței, față de prevederile art. 22 alin.1 din Legea nr. 544/2001 conform căroră, „se poate face plângere la secția de contencios administrativă tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice”.

Pârâtul a mai invocat excepția de litispendență, arătând că anterior reclamanta a chemat în judecată pe Procurorul General al Parchetului de pe lângă C.S.J. în persoana lui Tănase Joița, iar acum l-a chemat în judecată pe actualul Procuror General al Parchetului de pe lângă C.S.J. Ilie Botoș.

La aceeași dată de 02.10.2003, pârâtul Ministerul Public – Parchetul de pe lângă C.S.J. a chemat în garanție pe intervenientul Serviciul Român de Informații, în conformitate cu prevederile art. 60 alin.1 Cod procedură civilă, susținând că executarea hotărârii presupune comunicarea de informații pe care Parchetul nu le are, ci le va solicita de la S.R.I.

Pârâtul a arătat că reclamanta a acționat în judecată și Serviciul Român de Informații, în baza Legii nr. 544/2001, solicitând instanței să oblige S.R.I. să comunice informații referitoare la interceptări, înregistrări și culegere de informații, aceleași pentru care Parchetul de pe lângă C.S.J. a acordat autorizări și a căror comunicare a fost solicitată în litigiul cu pârâtul Parchetul de pe lângă C.S.J.

Prin sentința civilă nr. 482/29.11.2002 instanța a respins acțiunea formulată de A.P.A.D.O.R. – C..H. ca neîntemeiată.

Sentința a rămas irevocabilă prin respingerea ca nefondat a recursului prin decizia civilă nr. 536/16.02.2003 a Curții de Apel București.

Această practică neunitară, arată pârâtul, pune Ministerul Public într-o situație delicată având în vedere că trebuia să comunice niște informații ce urmează a fi obținute de la Serviciul Român de Informații, în condițiile în care S.R.I. nu a fost obligat să comunice aceste informații, ele fiind clasificate.

A mai arătat pârâtul că a promovat recurs în anulare, solicitând suspendarea cauzei conform art. 244 alin.4 pct.1 Cod procedură civilă, până la soluționarea acestuia.

Prin sentința civilă nr. 1616/15.10.2003 Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ a admis excepția de necompetență materială și a declinat competența în favoarea Tribunalului București – Secția Contencios Administrativ.

Cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 200/05.01.2004.

La primul termen, 26.01.2004, reclamanta și-a modificat acțiunea, solicitând instanței să constate că adresa nr. 78/10.12.2003 a Ministerului Public nu constituie executarea integrală a sentinței civile nr. 892/2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a, să se constate că se menține obligația părților de a executa integral sentința civilă nr. 892/2002, să se dispună amendarea domnului procuror general Botoș Ilie cu suma zilnică prevăzută de art. 16 alin.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr. 29/1990 și după data de 10.12.2003. până la data executării integrale a hotărârii judecătorești, să se dispună obligarea părților, conform art. 16 alin.2 din Legea 29/1990, la plata de daune pentru întârziere, în cuantum de 1.000.000 lei/zi și după data de 10.12.2003, până la data executării integrale a hotărârii judecătorești.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că la pronunțarea sentinței civile nr. 4509/2003 a Tribunalului București, instanța a avut în vedere faptul că Ministerul Public nu comunicase nici un fel de date dintre cele la care fusese obligat prin hotărâre judecătorească.

Ulterior, la opt zile după pronunțarea sentinței civile nr. 4509/02.12.2003, Ministerul Public a comunicat unele dintre datele la care fusese obligat de instanță, prin adresa nr. 78/10..12.2003.

Această adresă nu este semnată de procurorul general, ci de un procuror-șef secție care potrivit legii nu poate reprezenta Ministerul Public.

În plus, cele două anexe care însoțesc această adresă nu au nici un fel de semnătură sau atestare din partea celui care le-a întocmit.

Răspunsul Ministerului Public este deficitar și sub aspectul conținutului, fiind incomplet.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 132 c.p.c. și art. 16 din Legea nr. 29/1990.

La dosar au fost depuse următoarele acte: sentința civilă nr. 4509/02.12.2003 a Tribunalului București – Secția a VIII-a, adresa nr. 78/2003 a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă C.S.J. și anexe, sentința civilă nr. 3276/15.09.2003 a acestei instanțe.

Pârâțul Ministerul Public a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 4509/02.12.2003, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

La data de 13.02.2004 pârâții Ministerul Public și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au formulat întâmpinare la cererea modificatoare, prin care au invocat excepția nulității acțiunii precizate, excepția prematurității acțiunii, excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 892/20.12.2002 și au solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă, iar față de Procurorul General ca introdusă împotriva unei persoane lipsită de calitate procesuală pasivă.

Chematul în garanție, Serviciul Român de Informații, a formulat întâmpinare depusă la dosar la data de 09.03.2004 prin care a solicitat respingerea acțiunii ca rămasă fără obiect.

Reclamanta a formulat răspuns la întâmpinarea depusă de către pârâți.

Prin încheierea din ședința din Camera de Consiliu din data de 26.04.2004 instanța a luat act că pârâții au renunțat la susținerea excepției autorității de lucru judecat invocată prin întâmpinare (fila 17 dosar) și la susținerea excepției nulității acțiunii și a respins ca neîntemeiate excepțiile prematurității introducerii acțiunii, excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 892/20.12.2002, excepția inadmisibilității cererii modificatoare având ca obiect acțiune în constatare și excepțiile lipsei de interes, a tardivității și a inadmisibilității cererii de chemare în garanție.

În motivarea soluției pe excepția inadmisibilității cererii modificatoare, Tribunalul a reținut, și față de precizările reclamantului de la acel termen, ca „primele două puncte indicate în cererea modificatoare nu constituie petitul acțiunii, adică ceea ce se cere instanței a dispune, ele determină cauza pentru care reclamanta a acționat după pronunțarea sentinței civile nr. 4509/2003”.

Tribunalul a apreciat ca „ceea ce constituie petitul acțiunii este dat de punctele trei și patru ale cererii modificatoare, iar în raport de acestea acțiunea nu poate fi considerată una în constatare”.

În ședința publică din data de 10.05.2004 instanța a pus în discuție excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 4509/02.12.2003, iar chematul în garanție a invocat excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 482/29.11.2002.

Având în vedere dispozițiile procedurale cu privire la ordinea solutionării excepțiilor și efectele solutionării cererii principale asupra cererii de chemare în garanție, instanța constată ca excepția autorității de lucru judecat invocată din oficiu are prioritate.

Analizând această excepție, Tribunalul are în vedere următoarele:

În punctele trei și patru reclamanta a solicitat să se dispună „amendarea procurorului general cu suma zilnică prev. de art. 16 alin. 2 rap. la art. 10 alin. 3 din Legea 29/1990 **și după data de 10 decembrie 2003, până la data executării integrale a hotărârii judecătorești**” și să se dispună „obligarea paratilor, conform art. 16 alin. 2 din Legea 29/1990 **și după data de 10 decembrie 2003 până la data executării integrale a hotărârii judecătorești**”.

Instanța constată că între această acțiune și cea care a făcut obiectul sentinței civile nr. 4509/02.12.2003 a T.B. – Secția a VIII-a există identitate de parti, obiect și cauză.

Cele două acțiuni au același obiect- amendarea procurorului general cu suma prevăzută de art. 16 alin. 2 rap. la art. 10 alin. 3 din Legea 29/1990 ca urmare a neexecutării sentinței civile nr. 892/20.12.2002 a Tribunalului București, și aceeași cauză, temeiul juridic al dreptului invocat fiind identic.

În fapt, reclamanta solicită menținerea obligației dispuse prin sentința civilă nr. 4509/02.12.2003, în condițiile schimbării unor împrejurări de fapt (executare parțială).

Instanța constată că nu mai poate aprecia pe această cale asupra obligației dispuse prin sentința sus menționată, de vreme ce

aceasta isi intinde efectele pana la „data executarii sentintei civile nr. 892/20.12.2002”.

Prin executarea sentintei intelegem una integrala, moment pana la care paratul este obligat la plata amenzii.

Mai mentionam ca potrivit art. 36 din H.G. nr. 123/07.02.2002 pentru aprobarea normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001, *solicitantul care, dupa primirea raspunsului la reclamatia administrativa, se considera in continuare lezat in drepturile sale prevazute de lege, poate face plangere la sectia de contencios administrativ a tribunalului.*

Pentru aceste considerente, Tribunalul va admite exceptia autoritatii de lucru judecat si va respinge actiunea in consecinta.

Ca urmare a solutiei pronuntate pe cererea principala, se constata ca solutionarea cererii de chemare in garantie ramane fara interes.

In aceste conditii, avand in vedere ca cererea nu va fi solutionata pe fond, instanta contata ca nu poate fi analizata nici exceptia autoritatii de lucru judecat invocata de chemata in garantie (aceasta fiind o exceptie de fond).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Admite excepția autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 4509/02.12.2003 a Tribunalului București – Secția a VIII-a și în consecință,

Respinge acțiunea formulată de reclamanta ASOCIATIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI IN ROMANIA – COMITETUL HELSINKI cu sediul în București, str. Nicolae Tonitza nr. 8, sector 3 în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE și BOTOS ILIE ambii cu sediul în București, b-dul. Libertății nr. 12-14, sector 5.

Respinge cererea de chemare în garanție a SERVICIULUI ROMAN DE INFORMATII – U.M. 0198 BUCURESTI cu sediul în București, str. Luterană nr. 12, sector 1, ca lipsită de interes.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24.05.2004.

PRESEDINTE,
ALINA SUTU

GREFIER,
GEORGETA ZANFIR

Red.A.S.
Dact. I.G./6ex.
03.06.2004